

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/91/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423205415
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1423205415.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královej a členov senátu: JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Romana Majerského v právnej veci žalobcu: D.. V.Í. F., X., Z.. XX.XX.XXXX, K. B.: X. X, B., právne zast.: Advokátska kancelária Kohútová Bérešová, spol. s r.o., so sídlom: Štefánikova 18, Bratislava, proti žalovanej: X.. D. O., Z.. XX.XX.XXXX, K. B.: Š. XX, B., zastúpená JUDr. Radoslavou Vojtášovou, advokátkou, so sídlom: Wolkrova 41, Bratislava, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 27. septembra 2023, č. k. 50C/27/2023-43, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 27. septembra 2023, č. k. 50C/27/2023-43, **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Mestský súd Bratislava IV uznesením zo dňa 27. septembra 2023, č. k. 50C/27/2023-43, rozhodol tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobca domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenia, ktorým uloží žalovanej povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťou zapísanou na E. V. Č.. XXXX, M. Okresným Ú. B., A. H., H.: B. - A. V., H.: B. D., A. Ú.: A. V., X. X. Č.. XXXX H. V. XXX F.2., druh pozemku: záhrada (ďalej len „nehnuteľnosť“), a to vrátane jej prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zriadenia akéhokoľvek práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu alebo akéhokoľvek iného zaťaženia tejto nehnuteľnosti a nakladania s ňou, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Žalobca sa tiež domáhal nároku na náhradu trov konania.

3. Žalobca svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred súdom prvej inštancie skutkovo odôvodnil tým, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti o veľkosti podielu 1/2 a žalovaná je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti o veľkosti podielu 1/2 (ďalej len „spoluvlastnícky podiel“). Žalovaná spoluvlastnícky podiel nadobudla od predchádzajúcich spoluvlastníkov nehnuteľnosti, a to od F. Š., ktorá vlastnila predmetnú nehnuteľnosť v podiele 1/4, P. K., ktorý vlastnil predmetnú nehnuteľnosť v podiele 1/8 a Q. Q., ktorá vlastnila predmetnú nehnuteľnosť v podiele 1/8 (ďalej len „právni predchodcovia žalovanej“), a to bez súhlasu žalobcu. Právni predchodcovia žalovanej pôvodne dňa 20.05.2021 uzavreli kúpnu zmluvu s D.. P. O. (ďalej len „syn žalovanej“), pričom kúpna cena bola dohodnutá v celkovej výške 15 000,- €. Uzavretím kúpnej zmluvy zo dňa 20.05.2021 došlo podľa žalobcu k porušeniu jeho predkupného práva, nakoľko právni predchodcovia žalovanej mu svoje podiely predtým, ako ich previedli, neponúkli na predaj. Rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor, č. vkladu V-16011/2021 zo dňa 15.06.2021, bol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.05.2021, povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech syna žalovanej. Žalobca poukázal na to, že

zaslal synovi žalovanej a právnym predchodcom žalovanej výzvu na mimosúdne usporiadanie právneho stavu zo dňa 02.03.2022, v ktorej prejavil záujem o odkúpenie spoluvlastníckych podielov od syna žalovanej a žiadal, aby mu boli predané za rovnakých podmienok, za akých ich nadobudol. Uviedol, že syn žalovanej dňa 06.05.2022 odstúpil od kúpnej zmluvy zo dňa 20.05.2021, odstúpenie od zmluvy nadobudlo účinnosť 07.05.2022. Dňa 07.05.2022 došlo k uzatvoreniu zmluvy o zriadení záložného práva medzi synom žalovanej ako záložným veriteľom a právnymi predchodcami žalovanej ako záložcami, ktorou si syn žalovanej zabezpečil svoju pohľadávku vzniknutú z titulu zaplataenia kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely žalovaných vo výške 15 000,- €. Dodal, že v rovnaký deň bola uzavretá aj zmluva o zriadení záložného práva medzi synom žalovanej ako záložným veriteľom a právnymi predchodcami žalovanej ako záložcami, ktorou si D. P. O. zabezpečil svoju pohľadávku, ktorá mala vzniknúť na základe údajnej zmluvy o pôžičke zo dňa 20.5.2021, predmetom ktorej mala byť pôžička vo výške 15 000,- €. Rozhodnutiami Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor, Č.. V. V.-XXXXX/XXXX zo dňa 18.5.2022 a č. V. V.-XXXXX/XXXX zo dňa 18.5.2022 bol povolený vklad záložných práv do katastra nehnuteľností. Žalobca ďalej uviedol, že právní predchodcovia žalovanej, až po povolení vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností, ponúkli žalobcovi svoje spoluvlastnícke podiely na predaj, avšak za sumu spolu vo výške 160 000,- €, t.j. sumu desaťnásobne vyššiu, než za akú uvedené podiely predali synovi žalovanej. Podľa názoru žalobcu, právní predchodcovia žalovanej nielenže porušili predkupné právo žalobcu, ale aj ponúknutím svojich spoluvlastníckych podielov na predaj za viac ako desaťnásobok pôvodnej ceny sa snažili na úkor žalobcu obohatiť. Žalobca súdu prvej inštancie uviedol, že zriadením záložného práva právní predchodcovia žalovanej obišli zákon a de facto ani nemohli odpredať svoje podiely, keďže na nich bolo zriadené záložné právo syna žalovanej. Žalobca vyjadril názor, že zriadenie záložného práva k nehnuteľnosti je síce právom, avšak vzhľadom na uvedené skutočnosti, zriadenie záložného práva v prospech syna žalovanej bolo zjavne účelové, s cieľom poškodiť práva žalobcu a úplne zablokovať riadne využitie nehnuteľnosti, okrem toho vzniklo na základe porušenia zákona - predaja spoluvlastníckych podielov k predmetnej nehnuteľnosti bez vykonania predkupného práva. Podľa žalobcu je úplne zrejmé, že právní predchodcovia žalovanej nechceli viac zotrvať v spoluvlastníckom vzťahu so žalobcom a chceli svoje podiely predať, no aj napriek tomu, že žalobca jasne deklaroval svoj záujem o kúpu ich spoluvlastníckych podielov na predmetnej nehnuteľnosti, právní predchodcovia žalovanej, ako aj syn žalovanej robili všetko preto, aby dôsledne obišli ustanovenia zákona a zabránili žalobcovi uplatniť si svoje zákonné predkupné právo a kúpiť nehnuteľnosť za riadnu trhovú cenu, za ktorú ju už predtým kúpil syn žalovanej. Žalobca súdu prvej inštancie zhrnul, že právní predchodcovia žalovanej najprv poslali žalobcovi ponuku, ktorá viac ako desaťnásobne prevyšovala trhovú cenu nehnuteľnosti, za ktorú ju tesne predtým protiprávne odpredali synovi žalovanej a takto sa snažili znemožniť jej kúpu a znemožnili uplatnenie žalobcovho predkupného práva. Aj z dôvodu, že nehnuteľnosť bola už v tom čase založená v prospech syna žalovanej ju ani predať nemohli. Žalobca riadne vyjadril svoju vôľu zakúpiť nehnuteľnosť za rovnakú cenu ako bola táto odpredaná synovi žalovanej. Žalobca v konaní vedenom pod sp. zn. 40C/62/2022 napadol prevod synovi žalovanej, pričom namiesto toho aby právní predchodcovia žalovanej predali nehnuteľnosť spoluvlastníkovi - žalobcovi, čo mali urobiť hneď ako syn žalovanej odstúpil od zmluvy, zriadili na nehnuteľnosť záložné právo a následne ju previedli na žalovanú. Podľa žalobcu sa jedná o úplne priehľadné a jednoznačné obchádzanie zákona, za účelom poškodiť žalobcu ako spoluvlastníka a znemožniť mu uplatnenie jeho zákonného predkupného práva. Žalobca poukázal súdu prvej inštancie na to, že navyše v kúpnej zmluve, ktorou žalovaná nadobudla nehnuteľnosť, je uvedené, že kúpna cena bola zaplataená. Žalobca medzičasom, predtým ako žalovaná nadobudla nehnuteľnosť, podal na Okresný súd Bratislava IV žalobu na určenie vlastníckeho práva, ale predtým ako súd stihol vôbec začať konať o žalobe, ktorá bola vedená pod sp. zn. 40C/62/2022, pôvodne proti právnym predchodcom žalovanej, žalobca zistil, že títo nehnuteľnosť scudzili znova a to matke predchádzajúceho nadobúdateľa - žalovanej. Žalobca teda nepokračoval v žalobe, keďže konanie o nej bolo prakticky zmarené týmto prevodom. Z uvedených dôvodov žalobca plánuje podať na súd žalobu ohľadom predmetnej nehnuteľnosti v krátkom čase. Žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha toho, aby súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s predmetnou nehnuteľnosťou, vrátane jej prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zriadenia akéhokoľvek práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu alebo iného zaťaženia. Podľa žalobcu z uvedeného skutkového stavu jasne vyplýva dôvodnosť potreby takéhoto obmedzenia práv žalovanej a vydania neodkladného opatrenia, ktorým sa má poskytnúť ochrana žalobcovi, pokiaľ súd právoplatne nerozhodne o žalobcom podanej žalobe vo veci samej. Žalobca mal za to, že osvedčil skutočnosť, že je spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, nakoľko jeho spoluvlastnícky podiel predstavuje 1/2 k celku, pričom spoluvlastnícky podiel žalovanej je 1/2 k celku. Z predložených dôkazov taktiež podľa žalobcu vyplýva, že žalovaná nadobudla nehnuteľnosť po

predchádzajúcom protiprávnom nadobudnutí rovnakej nehnuteľnosti jej synom a zriadení záložného práva pristúpili po doručení výzvy na mimosúdne usporiadanie právneho stavu, zo dňa 02.03.2022, zo strany žalobcu. Je teda podľa jeho názoru zrejmé, že žalovaná konala špekulatívne v snahe obmedziť a fakticky obísť predkupné právo žalobcu vo vzťahu k spoluvlastníckym podielom žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti, konala teda spôsobom obchádzajúcim zákon a v rozpore s dobrými mravmi a takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu, a teda ani súdnu ochranu. Žalobca má za to, že bola dostatočne osvedčená skutočnosť, že žalovaná obišla pri nadobudnutí nehnuteľnosti zákon za pomoci svojho syna t. j. zaťažením svojho budúceho spoluvlastníckeho podielu záložným právom. Žalobca súdu prvej inštancie uviedol, že si riadne uplatnil svoje predkupné právo a bol ochotný uhradiť rovnakú cenu ako kupujúci D.. P. O., žalovaná a jej právni predchodcovia obišli zákon a zmarili uplatnenie tohto jeho práva. Zároveň dodal, že zmarili predajom žalovanej - matke predchádzajúceho nadobúdateľa aj súdne konanie, ktoré viedol žalobca proti predchádzajúcim spoluvlastníkom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 40C/62/2022. Zároveň mal žalobca za to, že obmedzenie dispozície žalovanej s nehnuteľnosťou je primerané právu žalobcu, aby nedošlo k ohrozeniu práva žalobcu až do právoplatného skončenia konania vo veci, ktorého budúci výkon by bol ohrozený. Žalovaná by nariadením neodkladného opatrenia bola obmedzená vo výkone svojich vlastníckych práv len v nevyhnutnom rozsahu. Žalobca má za to, že je potrebná dočasná úprava pomerov k predmetnej nehnuteľnosti, pretože v opačnom prípade, akékoľvek ďalšie prípadné ľarchy zaťažujúce predmetnú nehnuteľnosť alebo jej prevod môže mať vplyv na budúci súdny spor, s cieľom úplne zmariť účel súdneho konania. Z konania žalovanej je zrejmé, že akonáhle žalobca podá žalobu vo veci samej, žalovaná sa bude snažiť s veľmi vysokou pravdepodobnosťou zmariť toto konanie ďalším prevodom, v záujme zabrániť žalobcovi riadne uplatniť si jeho práva. Existuje preto dôvodná obava, že pokiaľ nebude nariadené neodkladné opatrenie, dôjde k prevodu resp., založeniu nehnuteľnosti, čím bude zmarený prípadný výkon rozhodnutia budúceho prípadného rozsudku vo veci ochrany zákonných práv žalobcu. Žalobca je toho názoru, že účel sledovaný žalobcom nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, keďže žalobca si voči žalovaným primárne neuplatňuje zaplatenie peňažnej čiastky, ktorej exekúcia by mala byť ohrozená.

4. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 48, § 140, § 603 ods. 3 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a vecne ustálil, že tomuto návrhu nemožno vyhovieť. Po preskúmaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a predložených listinných dôkazov dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď pre potreby neodkladného opatrenia neosvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, podľa ktorého žalovaná nadobudla spoluvlastnícky podiel spôsobom obchádzajúcim zákon resp. spôsobom, ktorý by odporoval dobrým mravom. Z predložených listinných dôkazov mal súd prvej inštancie za osvedčené, že žalovaná nadobudla spoluvlastnícky podiel na základe kúpnej zmluvy, vklad vlastníckeho práva žalovanej k predmetnému spoluvlastníckemu podielu bol povolený rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor, č. V. V.-XXXXX/XXXX zo dňa 24.11.2022 a uzavretiu kúpnej zmluvy predchádzalo splnenie si povinnosti právnych predchodcov žalovanej podľa § 140 OZ, ktorí ponúkli svoje spoluvlastnícke podiely žalobcovi za kúpnu cenu spolu vo výške 160 000,- €, pričom z predložených listinných dôkazov nevyplýva, že žalobca svoje predkupné právo v ponukách určenej dvojmesačnej lehote uplatnil. Zároveň súd prvej inštancie nemal za osvedčené, že žalovaná spoluvlastnícky podiel nadobudla za iných podmienok, než aké boli právnymi predchodcami žalovanej ponúknuté žalobcovi, nakoľko kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalovaná nadobudla spoluvlastnícky podiel, žalobca súdu nepredložil. Podľa súdu prvej inštancie, zákon obchádzajúce konanie žalovanej nepreukazuje ani to, že spoluvlastnícky podiel nadobudla až po jeho predchádzajúcom nadobudnutí jej synom a následnom zriadení záložného práva v jeho prospech. Z listinných dôkazov mal súd prvej inštancie za preukázané, že syn žalovanej nadobudol nehnuteľnosť od právnych predchodcov žalovanej na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.05.2021, vklad jeho vlastníckeho práva k predmetnému spoluvlastníckemu podielu bol povolený rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor, Č.. V. V.-XXXXX/XXXX, pričom tento následne po doručení výzvy na mimosúdne usporiadanie právneho stavu zo dňa 02.03.2022 od kúpnej zmluvy v zmysle § 48 OZ odstúpil, čím došlo k zrušeniu zmluvy od počiatku (ex tunc). Súd prvej inštancie uviedol, že zrušením zmluvy boli zmluvné strany povinné vrátiť si vzájomne poskytnuté plnenia, pričom vzájomné práva sa rozhodli vysporiadať zriadením záložného práva na spoluvlastnícke podiely právnych predchodcov žalovanej v prospech syna žalovanej. Z uvedeného vyplýva, že konanie syna žalovanej a právnych predchodcov žalovanej žiadnym spôsobom nepreukazuje, že by žalovaná pri nadobudnutí spoluvlastníckeho podielu konala spôsobom obchádzajúcim zákon resp. spôsobom,

ktorý by odporoval dobrým mravom, nakoľko zriadenie záložného práva bolo iba spôsobom, akým si zmluvné strany vysporiadali vzájomné práva z právneho úkonu - kúpnej zmluvy, od ktorej syn žalovanej odstúpil. Súd prvej inštancie navyše uviedol, že žalobca sa mylí, ak sa domnieva, že po odstúpení od zmluvy synom žalovanej mal nárok odkúpiť spoluvlastnícke podiely od právnych predchodcov žalovanej za rovnakých podmienok, za akých ich nadobudol jej syn, nakoľko zrušením (ukončením) zmluvy v dôsledku odstúpenia (obdobne i dovolaním sa jej neplatnosti) ide o stav, keď zaniká efektívna možnosť dovolávať sa práva na kúpu spoluvlastníckeho podielu podľa § 603 ods. 3 OZ z porušenia zákonného predkupného v zmysle § 140 OZ. Odstúpenie od zmluvy je totiž jedným z právnych nástrojov na dosiahnutie zrušenia zmluvy. Využitím práva odstúpiť od zmluvy dochádza k zániku záväzkov zo zmluvy a k naplneniu jednej z výnimiek zásady pacta sunt servanda. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované právne predpisy, nakoľko neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie návrh na jeho nariadenie podľa § 328 ods. 1 CSP zamietol. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keďže žalovaná v konaní dosiahla plný úspech, a návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý. Nakoľko však žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie rozhodol priamo tak, že jej ich náhradu nepriznal.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie v celom rozsahu, v ktorom v rámci úvodu vyjadril obavu, že súd prvej inštancie pristúpil k rozhodovaniu o nariadení neodkladného opatrenia úplne formalisticky, bez zrejme logického posúdenia celej situácie a logickej právnej úvahy ohľadne obchádzania predkupného práva žalobcu. Žalobca v odvolaní znova zdôraznil, že potom, čo syn žalovanej bez vykonania predkupného práva nadobudol predmetnú nehnuteľnosť a bol upozornený žalobcom, odstúpil od tejto zmluvy, zabezpečil si nehnuteľnosť záložným právom vo svoj prospech a potom bolo formálne „vykonané“ predkupné právo voči žalobcovi ponúknutím odpredaja danej nehnuteľnosti žalobcovi za viac ako 10 násobnú cenu za akú ju nezaťaženú nadobudol syn žalovanej. Uviedol, že takúto cenu nielen daná nehnuteľnosť nemá, ale ponúkajúci aj dobre vedeli, že je neprimeraná a neakceptovateľná pre kohokoľvek. Bolo teda podľa žalobcu zjavné, že aj žalobca takúto ponuku bude považovať za neprijateľnú a odmietne za viac ako 10 násobne premrštenú cenu kúpiť navyše zaťaženú nehnuteľnosť. Žalobca v odvolaní namietal, že nešlo teda o skutočnú ponuku na výkon predkupného práva, ale len o pro forma ponuku, ktorá mala umožniť len obchádzanie predkupného práva neprijateľnou, 10 násobne nadhodnotenou a neakceptovateľnou ponukou - teda obchádzať zákon. Podľa žalobcu sa súd prvej inštancie predsa pri logickej úvahe, nemohol ani na chvíľu domnievať, že syn, ktorý kúpil nezaťaženú nehnuteľnosť za menej ako desaťnásobne nižšiu cenu a má ju zabezpečenú záložným právom odstúpi od zmluvy a nechá potom predať svojej matke, pravdepodobne dôchodkyni /po ktorej bude pravdepodobne dediť/ túto ním zaťaženú nehnuteľnosť za viac ako 10 násobne vyššiu cenu, tomu by snáď neuveril nikto. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie sa logicky nezamyslel nad obsahom spisu, ale len povrchne vychádzal z predložených dokladov, pričom hodnotil dôkazy len jednotlivito a nie vo vzájomnej súvislosti. Žalobca svoje odvolanie odôvodnil tým, že pod porušením povinnosti povinného z predkupného práva možno uvažovať nielen vtedy, keď voči ostatným spoluvlastníkom vôbec nedošlo k urobeniu ponuky, ale i vtedy, keď síce ponuka urobená bola, no za nevýhodnejších podmienok, než za akých bol podiel neskôr scudzený alebo bol podiel prevedený na záujemcu pred uplynutím lehoty na prijatie ponuky a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Nitra, sp. zn. 5Co/891/2015. Žalobca ďalej uviedol, že výzvou na mimosúdne usporiadanie právneho stavu, zo dňa 02.03.2022 (ďalej len „výzva“) realizoval svoje právo kúpy od nadobúdateľa, ktorého následnou reakciou, podľa názoru žalobcu, nebol zákonne konformný úkon, ale obchádzanie zákona (largo sensu práva), keď namiesto povinnosti ponúknuť žalobcovi spoluvlastnícke podiely na predaj, odstúpil od kúpnej zmluvy zo dňa 20.05.2021, ktorou sa stal spoluvlastníkom dotknutej nehnuteľnosti. Uvedené obchádzanie zákona v ponímaní žalobcu potvrdzuje i rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 8Co/152/2018. Žalobca odvolaciemu súdu zhrnul, že jeho predkupné právo bolo flagrantne porušené, pretože právni predchodcovia žalovanej žalobcovi nedali ponuku na kúpu ich spoluvlastníckeho podielu a predali ho tretej osobe - D.. P. O. (ďalej ako „syn žalovanej“), právni predchodcovia svoju opomenutú povinnosť „splnili“ až po zaslaní výzvy, a to tak, že syn žalovanej dňa 06.05.2022 odstúpil od kúpnej zmluvy; odstúpenie od zmluvy nadobudlo účinnosť dňa 07.05.2022; dňa 07.05.2022 došlo k uzatvoreniu zmluvy o zriadení záložného práva medzi synom žalovanej ako záložným veriteľom a právny predchodcami žalovanej ako záložcami, ktorou si syn žalovanej zabezpečil svoju pohľadávku vzniknutú z titulu zaplatenej kúpnej ceny vo výške 15 000,- Eur; po povolení vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností, právni predchodcovia žalovanej ponúkli žalobcovi svoje spoluvlastnícke podiely na predaj, a to v celkovej výške 160 000,- Eur. Podľa žalobcu by bolo

nemiestne a princíp právneho štátu narúšajúce, ak by sa akákoľvek verejná autorita domnievala, že ponúknuť spoluvlastnícke podiely ďalšiemu spoluvlastníkovi za viac ako 10-násobne vyššiu cenu, než za akú ich ponúkli (a aj predali) synovi žalovanej je výkonom predkupného práva, navyše zaťažené, práve preto žalobca zastáva názor, že tento zdecimovaný úkon predurčuje nezákonnosť každých ďalších, ktorými sa založili (a pro futuro sa môžu založiť) už namietané (a všetky ďalšie) právne vzťahy. Žalobca ďalej namietal odôvodnenie v rozhodnutí súdu prvej inštancie týkajúce sa odstúpenia od zmluvy, označil ho za teoretické konštatovanie súdu prvej inštancie a myšlienkové operácie, ktoré v návrhu neuvádzal. Uviedol, že celý skutkový stav, v poradí, v akom sa odohral, je jasná snaha o znemožnenie vykonať jeho predkupné právo, ergo ide o rozpor so zákonom a právom ako takým. Žalobca zopakoval, že ponuka právnych predchodcov žalovanej značne prevyšovala trhovú cenu nehnuteľnosti, čo nesporne dokazuje aj skutočnosť, že synovi žalovanej bola tá istá nehnuteľnosť pred pár mesiacmi odpredaná za zlomok ceny a nezaťažená. Následne žalobca namietal dobré mravy a odkázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu Trnava, sp. zn. 31Cob/23/2021, ktoré bližšie vymedzuje eventualitu rozporu s dobrými mravmi. Žalobca má za to, že osvedčil nevyhnutnosť a dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia zákazu nakladať s nehnuteľnosťou, ako aj obavu, že by jeho právo bolo ohrozené konaním žalovanej, pre zjavné a bezprostredné ohrozenie výkonu rozhodnutia vo veci samej, riziko budúcich úkonov na strane žalovanej, vychádzajúc z predchádzajúcich úkonov na jej strane za použitia logickej úvahy, s príhľadnutím tiež na zákonnú požiadavku stanovenú pre súd - ochrániť žalobcu pred nekalými praktikami a vznikom škôd a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Žalobca v odvolaní navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 50C/27/2023 zo dňa 27.09.2023 a nariadil neodkladné opatrenie tak, že zakáže žalovanej nakladať s nehnuteľnosťou zapísanou na E. V. Č.. XXXX, M. Okresným Ú. B., A. H., H.: B. - A. V., H.: B. D., A. Ú.I.: A. V., X. X.. Č.. XXXX H. V. XXX F., druh pozemku: záhrada, ako spoluvlastnícke tejto nehnuteľnosti v časti 1/2 a to vrátane jej prevodu a zaťaženia a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Zároveň žiada, aby odvolací súd rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu vyjadрила, pričom v rámci svojho vyjadrenia uviedla, že uznesenie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne v celom rozsahu, dostatočným spôsobom odôvodnené a tým preskúmateľné odvolacím súdom. Podľa žalovanej súd prvej inštancie návrh vrátane priložených listinných dôkazov správne vyhodnotil pokiaľ ide o neosvedčenie dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a neunesenie dôkazného bremena vo vzťahu k potrebe nariadenia neodkladného opatrenia a súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým záverom a tieto správne právne posúdil. Žalovaná poukázala na to, že žalobca žiadal dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, avšak v návrhu neuviedol, aký návrh vo veci samej má v úmysle podať a do právoplatného skončenia akého súdneho konania žiada upraviť pomery medzi stranami sporu. Žalovaná poukázala na to, že žalobca uviedol, že žalobu o určenie vlastníckeho práva sp. zn. 40C/62/2022 podal predtým ako nadobudla spoluvlastnícky podiel k pozemku, pričom v žalobe nepokračuje. Podľa vyjadrení žalobcu, žalovaná nie je účastníkom konania vedeného pod sp. zn. 40C/62/2020 a žalovaná ani nemá vedomosť, že by bolo voči nej vedené akékoľvek súdne konanie, ktorého predmetom by bolo vecné právo k spoločnej nehnuteľnosti. O prebiehajúcom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 40C/62/2020 sa žalovaná dozvedela až po uzavretí kúpnej zmluvy z informatívnej poznámky zapísanej na E. Č.. XXXX. Podľa žalovanej, navrhovateľ teda neosvedčil dôvodnosť ani trvanie nároku, ktorému žiada poskytnúť ochrana, keďže v návrhu tvrdí len skutočnosti, ktoré predchádzali nadobudnutiu spoluvlastníckeho podielu žalovanou k spoločnému pozemku, neuvádza akú žalobu vo veci samej má v úmysle podať a akému nároku žiada poskytnúť ochrana. Ďalej žalovaná vyjadрила názor, že aj navrhovaný petit rozhodnutia je tým pádom neurčitý a nevykonateľný, keďže z neho nevyplýva konkrétny predmet sporu vo veci samej, do vyriešenia ktorého je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov. Podľa žalovanej, žalobca si vykonštruoval údajný úmysel právneho predchodcu resp. predchádzajúcich spoluvlastníkov poškodiť práva žalobcu. Uviedla, že jej právny predchodca len využil svoje právo odstúpiť od kúpnej zmluvy, čím sa zmluva zrušila ex tunc a vlastnícke právo k pozemku prešlo späť na pôvodných spoluvlastníkov. Dodala, že okolnosti predchádzajúceho prevodu spoluvlastníckych podielov spoluvlastníkov na jej právneho predchodcu sú absolútne irelevantné vo vzťahu k rozhodnutiu súdu o nariadení neodkladného opatrenia zákazu nakladania s majetkom voči žalovanej a tieto môžu byť predmetom skúmania v prípadnom spore vo veci samej. Žalovaná poukázala na to, že nadobudla spoluvlastnícky podiel 1/2 na spoločnom pozemku na základe riadne uzavretej kúpnej zmluvy, keďže žalobca nebol účastníkom spomínanej kúpnej zmluvy, nevie si vysvetliť, odkiaľ žalobca čerpá informácie o obsahu kúpnej zmluvy uzavretej medzi ňou a predchádzajúcimi spoluvlastníkmi nehnuteľnosti. Taktiež jej nie je zrejmé, odkiaľ žalobca

disponuje kúpnyimi zmluvami k spoluvlastníckym podielom, záložnými zmluvami k spoluvlastníckym podielom k pozemku a rozhodnutiami Okresného úradu Bratislava o povolení vkladu vlastníckeho práva a záložných práv, keďže žalobca nie je zmluvnou stranou predmetných kontraktov, nebol účastníkom katastrálnych konaní a nie je ani oprávnenou osobou na nahliadnutie do zbierky listín príslušného okresného úradu. Žalovaná zdôraznila, že kúpna cena za spoluvlastnícke podiely na pozemku v sume spolu 160.000,- EUR bola určená dohodou zmluvných strán, pričom nejde o 10-násobne premrštenú cenu ako uvádza žalobca. V tejto súvislosti uviedla, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že sa kúpna cena pozemku líši od trhovej ceny pozemku alebo od jeho všeobecnej hodnoty do takej miery, že bola zmluvnými stranami dohodnutá v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná nekonala špekulatívne a nesnažila sa obísť predkupné právo žalobcu, keďže kúpe spoluvlastníckych podielov k pozemku predchádzala ponuka spoluvlastníkov na uplatnenie zákonného predkupného práva žalobcovi. Žalovaná má za to, že žiadnym spôsobom nezmarila uplatnenie predkupného práva zo strany žalobcu, ale akceptovala a splnila zmluvné podmienky, ktoré povinní spoluvlastníci uviedli v ponuke a v súlade s oznámenými zmluvnými podmienkami uzavrela kúpnu zmluvu so spoluvlastníkmi pozemku. Podľa jej názoru, žalobca neosvedčil dôvodnú a naliehavú potrebu dočasne upraviť vzťah spoluvlastníkov pozemku neodkladným opatrením v rozsahu uloženia zákazu žalovanej nakladať so spoluvlastníckym podielom na spoločnej nehnuteľnosti. Tiež podľa nej žalobca neosvedčil a ani žiadnym dôkazom nepreukázal, že sa žalovaná svojim konaním snaží poškodiť alebo ohroziť práva žalobcu do takej miery, že je nevyhnutné jej súdnym rozhodnutím zakázať nakladať s nehnuteľnosťou. Žalovaná zdôraznila, že nerealizuje žiaden dispozičný úkon vo vzťahu k spoločnej nehnuteľnosti, ani neprejavila úmysel spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti scudzovať (nerealizovala žiadne ponukové konanie vo vzťahu k žalobcovi), preto nevidí dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaná nemá vedomosť, žeby bolo voči nej vedené akékoľvek súdne konanie, ohľadom vecného práva k spoločnej nehnuteľnosti, dokonca žalobca doposiaľ neinicioval ani len mimosúdne rokovanie vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k dotknutému pozemku. Na základe uvedeného žalovaná má za to, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko žalobca neosvedčil a nepreukázal ani jednu z podmienok pre jeho nariadenie. Žalovaná žiada, aby Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd uznesenie Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 27.09.2023 č. k. 50C/27/2023-43 ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil a odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietol. Žalovaná si uplatňuje nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

8. Odvolací súd posúdením návrhu, odvolania a následných vyjadrení žalovanej dospel k záveru, že je dôvodné potvrdiť uznesenie súdu prvej inštancie, nakoľko toto bolo riadne a vecne zdôvodnené a odvolací súd na dôvody uvedené v uznesení súdu prvej inštancie odkazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa, že žalobca dôvodnosť svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčuje viacerými skutočnosťami a dôvodmi. Jedným z týchto dôvodov je tvrdenie žalobcu, že predtým, ako žalovaná nadobudla nehnuteľnosť podal na súd prvej inštancie žalobu na určenie vlastníckeho práva, ale skôr, ako súd vôbec začal vo veci konať o žalobe, ktorá bola vedená na súde prvej inštancie pod sp.zn. 40C/62/2022 proti právnym predchodcom žalovanej, žalobca zistil, že pôvodní spoluvlastníci nehnuteľnosť scudzili znova a to matke predchádzajúceho nadobúdateľa, a preto tu vyvstáva obava ďalšieho scudzovania nehnuteľnosti, možnej škody a komplikácií spojených s prejednávanou vecou, hlavne na strane žalobcu. Inými slovami zdôraznil, že nariadením neodkladného opatrenia sa opäť môže situácia zopakovať a ďalšie nakladanie s nehnuteľnosťou zmarí a sťažuje práva žalobcu. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že spoluvlastník, ktorý je oprávnený z predkupného práva (§ 140 Občianskeho zákonníka), má pri porušení povinností zo strany spoluvlastníka, ktorý je povinný z predkupného práva, na výber, či: a/ sa bude žalobou domáhať vyslovenia relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu zo spoluvlastníka na tretiu osobu (§ 40a Občianskeho zákonníka); jeho žaloba musí v takomto prípade smerovať voči všetkým účastníkom zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu, pri ktorej bolo porušené jeho predkupné právo, lebo tí sú pasívne legitimovaní, b/ sa bude domáhať voči nadobúdateľovi (tretej osobe ako singulárnemu právnemu nástupcovi pôvodného podielového spoluvlastníka), aby mu nadobudnutý

spoluvlastnícky podiel ponúkol na kúpu za rovnakých podmienok, za ktorých ich kúpil od pôvodného podielového spoluvlastníka; ak nadobúdateľ jeho výzve nevyhoví, má oprávnený spoluvlastník právo domáhať sa na súde žalobou voči nadobúdateľovi, aby bol nahradený prejav vôle nadobúdateľa; žalobe vyhovujúce rozhodnutie súdu nahradí v tomto prípade chýbajúci zmluvný prejav nadobúdateľa (§ 229 CSP), c/ sa uspokojí s tým, že mu zostáva predkupné právo, avšak už voči nadobúdateľovi. Zákon v uvedených ustanoveniach ponecháva oprávnenému spoluvlastníkovi voľbu, či vôbec, prípadne ktoré z týchto riešení zvolí. Z uvedeného je teda zrejmé, že ak žalobca pôvodne podal žalobu o určenie vlastníckeho práva (žaloba sa v súdnom spise nenachádza) podľa názoru odvolacieho súdu nežaloval ani jednu z vyššie uvedených možných alternatív, ktorá pri porušení predkupného práva prichádza do úvahy. Preto argument žalobcu týkajúci sa jeho úspechu respektíve neúspechu v rámci tohto konania vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 40C/62/2022, ktorá s ohľadom na petít vecne nesúvisí s prejednávanou vecou, neosvedčuje potrebu nariadenia neodkladného opatrenia v tomto konaní t.j. pri posudzovaní splnenia podmienok zachovania predkupného práva vo vzťahu k žalobcovi. Rovnako tak považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že pre nariadenie tohto neodkladného opatrenia nie sú rozhodujúce skutočnosti, ktoré sa udiali pred samotným prevodom spoluvlastníckeho podielu na žalovanú a to konkrétne odstúpenie od kúpnej zmluvy (zo strany syna žalovanej) a následné zriadenie záložného práva zo strany syna žalovanej a pôvodných podielových spoluvlastníkov k sporným spoluvlastníckym podielom. Tu treba zdôrazniť, že každý predaj spoluvlastníckeho podielu a rovnako tak splnenie podmienok pre prevod spoluvlastníckeho podielu (t.j. zachovanie predkupného práva) je potrebné posudzovať samostatne ku každému prevodu, a preto predchádzajúci prevod spoluvlastníckych podielov na syna žalovanej, ktorý odstúpil od kúpnej zmluvy a následne si k predmetnej nehnuteľnosti zriadil záložné právo v súčinnosti s pôvodnými podielovými spoluvlastníkmi nemá žiaden vplyv na posúdenie porušenia predkupného práva žalobcu vo vzťahu k žalovanej. Rovnako tak odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v tej časti, v ktorej súd prvej inštancie zdôraznil, že žalobca sa mylí, ak sa domnieva, že po odstúpení od zmluvy synom žalovanej mal nárok odkúpiť spoluvlastnícke podiely od právnych predchodcov žalovanej za rovnakých podmienok, za akých ich nadobudol jej syn, nakoľko zrušením (ukončením) zmluvy v dôsledku odstúpenia (obdobne i dovolaním sa jej neplatnosti) ide o stav, keď zaniká efektívna možnosť dovolávať sa práva na kúpu spoluvlastníckeho podielu podľa § 603 ods. 3 OZ z porušenia zákonného predkupného v zmysle § 140 OZ. Odstúpenie od zmluvy je totiž jedným z právnych nástrojov na dosiahnutie zrušenia zmluvy. Využitím práva odstúpiť od zmluvy dochádza k zániku záväzkov zo zmluvy a k naplneniu jednej z výnimiek zásady pacta sunt servanda.

9. V danej veci je teda rozhodujúce práve to, za akú cenu boli v tomto prípade predané spoluvlastnícke podiely právnych predchodcov a to žalovanej ako kupujúcej a teda, či došlo, respektíve nedošlo v danej veci k porušeniu predkupného práva vo vzťahu k žalobcovi. Keďže k týmto skutočnostiam sa v súdnom spise žiadne dôkazy nenachádzajú (hoci podľa názoru odvolacieho súdu žalobca k jednotlivým zmluvám ako podielový spoluvlastník nehnuteľnosti prístup má) odvolací súd sa k prípadnému porušeniu predkupného práva v tejto veci nevie relevantne vyjadriť. V tejto súvislosti však odkazuje aj na vyjadrenie žalovanej, ktorá uviedla, že žalobcovi boli spoluvlastnícke podiely riadne ponúknuté na predaj za sumu 160.000,- eur, avšak žalobca sa v stanovenej lehote ku kúpe týchto spoluvlastníckych podielov nevyjadril a teda neprejavil záujem tieto spoluvlastnícke podiely odkúpiť za ponúkanú sumu. Posúdenie, či išlo v danom prípade o sumu primeranú, a to hlavne s ohľadom na kúpnu cenu stanovenú pri predchádzajúcom predaji (t.j. s ohľadom na sumu 15.000,- eur) nie je v kompetencii odvolacieho súdu v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom sa dokazovanie s ohľadom na rýchlosť rozhodovania nevykonáva. Je pravdou, že pod porušením povinnosti povinného z predkupného práva možno uvažovať nielen vtedy, keď voči ostatným spoluvlastníkom vôbec nedošlo k urobeniu ponuky, ale i vtedy, keď síce ponuka urobená bola, no za nevýhodnejších podmienok, než za akých bol podiel neskôr scudzený alebo bol podiel prevedený na záujemcu pred uplynutím lehoty na prijatie ponuky, avšak tieto skutočnosti zo súdneho spisu nevyplývajú a zostávajú preto iba v rovine tvrdení zo strany žalobcu. Navyše žalobca v tejto súvislosti do súdneho spisu nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že ocenenie trhovej hodnoty sporných prevodov predstavuje práve sumu 15.000,- eur, a teda druhý predaj spoluvlastníckych podielov bol značne nadhodnotený, respektíve v rozpore s dobrými mravmi. S poukazom na vyššie uvedené má odvolací súd za to, že k zisteniu, či došlo alebo nedošlo k porušeniu predkupného práva je potrebné vykonať riadne dokazovanie, riadne zistiť skutkový stav veci, na čo však v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia tak ako už bolo vyššie uvedené nie je zákonný priestor. Takéto dokazovanie je možné vykonať iba vo veci samej. Z obsahu spisu však nevyplýva, že by sa takéto konanie vo veci samej viedlo. Žalobca okrem vyššie uvedeného v rámci podaného odvolania

uviedol, že k prevodu spoluvlastníckych podielov nemohlo dôjsť už len preto, lebo bolo na nich zriadené záložné právo. Na tieto tvrdenia žalobcu odvolací súd uvádza, že existencia záložného práva na podiel toho - ktorého podielového spoluvlastníka nebráni predaju spoluvlastníckeho podielu, respektíve nebráni podielovému spoluvlastníkovi nakladaniu s týmto spoluvlastníckym podielom pri zachovaní predkupného práva vo vzťahu k zostávajúcim podielovým spoluvlastníkom.

10. Na záver teda odvolací súd uvádza, že dôvody, pre ktoré žalobca navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj s ohľadom na dôkazy nachádzajúce sa v súdnom spise je treba uzavrieť, že žalobca v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil hlavne dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia. Samotná skutočnosť, že pôvodní podieloví spoluvlastníci porušili predkupné právo pri predaji spoluvlastníckych podielov predchodcovi žalovanej (synovi žalovanej) pri prvom prevode vlastníckeho práva a následne pri druhom predaji spoluvlastníckych podielov zmenili výšku kúpnej ceny zo sumy 15.000,- eur na sumu 160.000,- eur, pričom spoluvlastnícke podiely nadobudla matka prvého nadobúdateľa nie sú dostatočnými dôvodmi pre nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení. Vychádzajúc z vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne a právne správne, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil.

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobcu nevyhovел a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mala žalovaná v odvolacom konaní plný úspech a vznikol jej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 Ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).